

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 38. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030268176176/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Jeg med Stül, med Vers, oc Riim ickc mig Guldkronen
tiente,
Verdens Ærekrone dog jeg Dankonninger forieente.
Mig fordansked' Anders Veile med u-bunden Stül vel skøn,
Kand dog de Latine Vers ej paa Danske Riim udsætte.
Giid en Skald oc vilde dem Danske vel med Riim ret nette,
Da hand vel fortiennc kunde sig en Laurbærkrantz til Løn.

IV. Anders Arbo med sin Sexmælende Drotqvæt.

Mig ej ære! min Gud, jeg søger ickc min Ære,
Men at føre viidt ud din priis, jeg tracter ó Herre.
[g r'] Hiarnes gyldene Krantz jeg aldrig vilde mig vente,
Regner oc uden Lands fik Løn, som Hedning fortientc.
Saxo hafver sin Priis af Dansk' oc Franske Folk høje.
Den jeg holder retviis som sig for Herren vil føje.
Med min Psalter vil jeg dig berømme min Herre,
Hexaëmeron til din Priis allene skal være.
Tack haf eeniste Søn, at du min Drotqvæt ej dulde.
Herren være dia Løn. Naar Gud mig vecker af Mulde,
Vi vist samlis igien at faae Retferdigheds Krone
Ved vor Frelser' oc Ven paa Ærens højeste Throne.

f.

*Jacobus Claudius Pastor
Arendlevi-Olsdorpiensis
& Praepositus Noma-
rchis Fuglsane.*

Dobbelt-rjmende *Hexametri*

ofver M. Anders Arebois

høy-loflige *Hexaëmeron*.

Hvo med den Act oc synderlig Pract hår Ordene bundet,
Som Arebo i Rimet at snoc der Seyer hår vundet,
Ret med en Art oc flydende Fart hand Rimene føyer;
Oc tager ind strax Læsrens Sind, oc lillig fornøyer,

Syndig i Ord, saa Riig oc saa Stor sig herligen skicker,
Svinger sig høyt som Fuglen vel fløgt i Skyen sig stikker,
[g 1'] Andre, som ey opnaae denne Vey, ved Jorden maa bliffve,
Paa egen Viis, med ringere Priis, saa slet hen vi skriffve:
Stafvelsers tvang den korte gjør lang, Maal rictig ey holdis,
Ey heller Tall, ey Ordenis Val; stor U-held forvoldis.
Men i Maneer som Arebo teer hår Lærdom med Lycke
Drefvet sit Verck, Naturen fuld sterck gjort sit Mester-stykke.
Arbois Nafn, for Konsten oc Gafn, skal priselig mindis
Lenger' end Riim, oc Runer med striim i Steenen kand findis.

Epigramma.

REgia si Hjarno cessit per metra Corona,
Qvis neget Arboo cedere Casaream?

FOR slette Riim kund' ^{a)}Hiarne naac
En Kongelige Krone,
Vist burde ^{b)}Arbo settis paa
En Keyserlige Throne.

a. En Dansk Poët i fordam Dage; bleff gjort til Konge for en liden Grafskrift
hand skref over Kong Frode. Sax. Gr.

b. M. Anders Arebo, som langt ellvergaacr baade fordome oc vore Tidens
Danske Pøtter: Maa vel kaldis, paa sin Viis, Konge oc Keyser otver dem alle.

Peder Nielsøn Mehrn,
Acad. Hafn. Vicebibliothecarius.

DEt er, ó Danske Mand uqvems
Dig fremmed' Ord at laane,
Fra Tybren, Seine, Rhijn oc Tems,
Oc saa dit Sprog forhaane.
[g 2'] En glatter Stiern oc deylig Hud
Neck af sig self beprydis;
Men sminckis den for meget ud,
Da rynckis den oc lydis.
Vor Moders Maal, saa fremt du dig
Der i ret gjorde mæctig,